

Darowizny dla Kościoła - wyrok NSA 7IX1999

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego — Ośrodek Zamiejskowy w Poznaniu z dnia 7 września 1999 r. (I SA/Po 26/99)

Przewodniczący: sędzia NSA J. Ruszyński. Sędziowie NSA: T.M. Geremek, J. Grzęda (sprawozdawca). Protokolant: A. Leśniarek.

Naczelny Sąd Administracyjny — Ośrodek Zamiejskowy w Poznaniu po rozpoznaniu w dniu 7 września 1999 r. sprawy ze skargi J.Ż. na decyzję Izby Skarbowej w K. z dnia 11 grudnia 1998 r. Nr PD-8/OF/55/97 w przedmiocie podatku dochodowego od osób fizycznych oddala skargę.

Uzasadnienie

W zeznaniu PIT-30 za 1994 r. J.Ż. wykazał następujące dane:

- dochód z działalności gospodarczej 2.368.785.300 st. zł,
- dochód ze stosunku pracy 55.454.000 st. zł,
- **darowizna 480.000.000 st. zł,**
- składki ZUS 10.427.900 st. zł,
- podstawa opodatkowania 1.933.811.400 st. zł,
- należny podatek 836.316.000 st. zł.

Urząd Skarbowy w K. wydał dnia 29 lipca 1997 r. decyzję Nr US-PD-730-1106/97, w której ustalił należny podatek dochodowy od osób fizycznych za 1994 r. w kwocie 1.129.548.000 st. zł.

Urząd Skarbowy stwierdził zawyżenie kosztów uzyskania przychodów o kwoty:

- 1.233.986 st. zł z tytułu błędów rachunkowych;
- 11.800.000 st. zł z tytułu zaliczenia do kosztów zakupionego faksu o wartości 9.950.000 st. zł i transformatora o wartości 1.850.000 st. zł, które stanowią komplet i jego łączna wartość przekracza 10.000.000 st. zł zatem jest to środek trwały;
- 158.379.481 st. zł z tytułu wydatków na prace wykonane w obiekcie dzierżawionym od Urzędu Gminy w W. jako wydatki nie mające związku z uzyskanym przychodem.

Organ pierwszej instancji nie uwzględnił odliczenia od dochodu darowizn z uwagi na brak właściwego ich udokumentowania.

J.Ż. dnia 18 sierpnia 1997 r. wniósł odwołanie od tej decyzji, domagając się uznania za koszt uzyskania przychodu kwot:

- 9.950.000 st. zł wydatkowanej na zakup faksu;
- 158.379.481 st. zł wydatkowanej na remont dzierżawionych pomieszczeń oraz **uznania**

odliczenia od dochodu darowizn na rzecz kościelnych osób prawnych w kwocie 480.000.000 st. złotych.

Izba Skarbowa w K. uwzględniła zarzuty strony dotyczące wydatków na zakup faksu i na remont dzierżawionych obiektów w W.

W odniesieniu do dokonanych darowizn organ odwoławczy uznał, że podatnik przedłożył wystarczające dowody potwierdzające fakt dokonania darowizn pozwalające na odliczenie ich od dochodu w wysokości 10% dochodu (242.547.329 st. zł). Brak natomiast sprawozdania o wykorzystaniu darowizn na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, pozwalającego odliczyć darowizny bez ograniczenia kwoty, na podstawie art. 55 ust. 7 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 1989 r. Nr 29 poz. 154 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Tym samym stwierdzono, że podatnik nie może odliczyć darowizn w kwocie 237.425.671 st. zł.

Decyzją z dnia 11 grudnia 1998 r. Nr PD-8-82/OF/55/97 (k.143-151) uchylono w powyższym zakresie decyzję Urzędu i orzeczono należny podatek w kwocie 943.824.000 st. zł (po denominacji 94.382,40 PLN).

Powyższą decyzję J.Ż. zaskarżył do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Skarżący domaga się uchylenia zaskarżonej decyzji w części dotyczącej odmowy prawa do odliczenia kwoty 23.745,27 PLN (237.452.270.000 st. zł), jako „naruszającej przepisy postępowania, przy czym naruszenie miało istotny wpływ na wynik sprawy”.

Podniósł, że żaden przepis prawa nie określa formy sprawozdania o przeznaczeniu darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, o którym mowa w art. 55 ust. 7 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 1989 r. Nr 29 poz. 154 z późn. zm.).

Oświadczenie ks. M.M. z dnia 3 grudnia 1996 r. jest sprawozdaniem, o którym mowa wyżej, a rozstrzygnięcie o braku możliwości odliczenia części darowizn w kwocie 237.452.270.000 st. zł narusza postanowienie art. 121 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. 1997 r. Nr 137 poz. 926 z późn. zm.) i art. 8 kpa, z którego wynika, iż postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych, a niezgodne z tą zasadą jest rozstrzygnięcie na niekorzyść strony wszelkich wątpliwości czy też niejasności.

W odpowiedzi na skargę organ odwoławczy wniósł o jej oddalenie.

Podniesiono, że podatnik darował w 1994 r. kwotę 480.000.000 st. zł na cele charytatywno-opiekuńcze i kultu religijnego (budowa kaplicy), na dowód czego przedłożył dowody w postaci oświadczeń księdza M.M. i księdza A.S.

Organ odwoławczy ocenił, że te potwierdzenia są wystarczającymi dowodami potwierdzającymi dokonanie darowizn na cele charytatywno-opiekuńcze i kultu religijnego, na podstawie których podatnik ma prawo odliczyć od dochodu te darowizny w wysokości nie przekraczającej 10% dochodu — stosownie do art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Podatnik nie może skorzystać z możliwości odliczenia od dochodu darowizn na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą bez ograniczenia kwoty darowizny. Przepis art. 55 ust. 7 ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego stanowi bowiem, że *„darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym i podatkiem wyrównawczym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz — w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny — sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę działalność”*.

Urząd Skarbowy w K. zobowiązał J.Ż. do przedłożenia sprawozdania, dnia 3 grudnia 1996 r. skarżący przedłożył oświadczenie księdza M.M. o wykorzystaniu pieniędzy na cele charytatywno-opiekuńcze.

Dnia 27 czerwca 1995 r. ksiądz M.M. w protokole kontroli oświadczył, że nie sporządził sprawozdania o przeznaczeniu darowizny na cele charytatywno-opiekuńcze.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Wniesiona skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 55 ust. 7 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 1989 r. Nr 29 poz. 154 z późn. zm.) stanowi, że *„darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny — sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę działalność”*.

Warunkiem wyłączenia darowizny z podstawy opodatkowania jest spełnienie dwóch przesłanek, tj. pokwitowania odbioru darowizny i sprawozdanie dotyczące jej przeznaczenia.

Kościelna osoba prawna przedstawiła pokwitowanie odbioru darowizny i oświadczyła, że nie składała w ogóle sprawozdania co do jej przeznaczenia.

Skarżący podnosi, że żaden przepis nie stanowi o tym, jaką formę ma przybrać owo sprawozdanie, na ile ma ono być szczegółowe itp.

Sąd stwierdził, że ustalenie organów podatkowych, iż oświadczenia księży M.M. i A.S. — załączone do akt administracyjnych — sprawozdaniami nie są, jest prawidłowe i nie budzi wątpliwości. *„Sprawozdanie stanowić powinno przedstawienie przebiegu jakiejś działalności, szczegółowe zdanie sprawy z czegoś, opis jakichś zdarzeń, wypadków, relację, raport...”* (vide: słownik języka polskiego — PWN — Warszawa 1978 r. tom. III).

Ogólne wskazanie celu na jaki przeznaczono darowiznę przez podanie — *„na cele charytatywno-opiekuńcze”* nie spełnia wymogów ustawy, gdyż nie stanowi sprawozdania. W oświadczeniach tych brak jest bowiem jakichkolwiek danych na temat owej działalności.

Naczelny Sąd Administracyjny nie dopatrywał się naruszenia prawa przez organy podatkowe w niniejszej sprawie.

Z tych względów na podstawie przepisu art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. 1995 r. Nr 74 poz. 368 z późn. zm.) orzeczono

jak w sentencji.

(Publikacja: 29-08-2003)

Oryginał.. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,2651>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl